

nea nici-uă-dată căiți; din potrivă, numele tutu-
roru acellora cari voru cugeta într'altu felu se va
stinge pentru veci.“

«1821 Martie 17» „Teodor Vladimirescu“

După publicarea acestei proclamațiuni, intrându
Tudor a doua zi în Bucuresci împreună cu Hagi
Prodan, Mocedonski și alți, cu aprópe trei mii de
Panduri, Sërbi și Albanezi, căllări și pedestrii, a-
pucă dreptu spre Mitropolie, unde Savva, cu câte-
va țille mai 'nainte, introdussese unu bunu nu-
mëru de óneni pentru pază. Aceștia, închiđendũ
porțile, din ordinulũ lui Savva, se opusseră lui
Tudor, în aparința, nepriimindu'lu ca să intre în in-
tru și începëndũ a schimba vorbe; Tudor ênsë, te-
mëndu-se că nu cum-va acéstă prefăcută dispută să
ajungă și la arme, se întórse în pace de acolo și
se așeđă în cassa cea din fața Mitropoliei, a Banului
Emanoilũ Brâncovenu. În nóptea aceea făcură uă
schimbare de câte-va dătături de pușci uniĩ în
contra altora, dérũ fõră glónțe, care ținu mai bine
de uă oră, ca să arate în publicũ că suntũ con-
trarii unulu altuia.

A doua zi, 19 alle acelleiași luni, dete Mitropo-
litulũ uă însciințare către poporulũ d'în Bucu-
resci, coprinđetóre că : Stăpênirea cea de pônë a-
tuncĩ incetasse, că fie-care să fie cu luare aminte
de a se purta bine către stăpênirea cea nouă, și că
prea sfinția sa avea de gândũ să plece din țerră.